

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. oblivio præsentiæ Dei est origo peccati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

gister; cogeantur omni curâ inuncta exequi. Velloso in Judith 1. Paræn. 17.

Hydropicus ante eum. Luc. 14. 2. Hydropicus est omnis, qui per dissolutam vitam, & lubricam, animâ suâ graviter ægrotat; qui & Christo indiget. Et sanabitur planè, si ante Christum fuerit: nam qui ante Christum fuerit, cogitans semper, quomodo ab ipso videatur, minimè peccabit. Theophylactus hic.

Peregrè profectus in regionem longinquam, & ibi dissipavit substantiam suam. Luc. 15. 13. Cur in patria non sectatus delicias? cur ibi non dissipavit substantiam? natio in solo major peccandi, quàm in peregrino, occasio. S. Chrysost. f. 1. quæramus, quæ res filium rapuit hos ad ausus? Respondet: cupit vivendi libertate gaudere. Sed ea paterno aspectui inerat vis, & quodammodo præpeditus cupiditatibus non posset indulgere. Naxera in Jos. 18. §. 7.

Ex Patribus, & aliis.

Hac solum ratione fit, ut quis nunquam labatur; si Deum sibi ipsi semper adesse existimet. Clem. Alex. l. 3. pædag. c. 5.

Quantascunque tenebras factis tuis superstruxeris; Deus lumen est. Tertull. l. de pœnit.

Hominem vereris præsentem; Dei Patris, & Filii, non vereris præsentiam? S. Ambros. in Ps. 118. f. 1.

Si peccare vis, quare, ubi te non videat; & fac quod vis. S. August. Serm. 96. de Verb. Dom.

Ita peccatum declina, quasi celare non posses: ibi pecca, ubi Deum esse nescis. S. Ildorus. l. 2. fol. c. 11.

Difficile profectò à via iusta aberrare, qui in corde suo Dei non obliviscitur. S. Basiliius Cæsar. serm. quod Deus non est auctor malorum.

Ubi Deus, peccatum nullum: ubi peccatum, non ibi Deus. S. Chrysost. f. 44.

Aversamini vitia, colite virtutes. Magna vobis indicta est necessitas probitatis; cum ante oculos agitis Iudicis cuncta cernentis. Boetius l. 5. de consol. prof. 6.

§. VI.

Oblivio præsentia Dei est origo peccati.

Egressus Cain à facie Domini. Gen. 4. 16. Orig: qui discedit à conspectu Dei, nescit converti, & peccatum poenitendo purgare. Apud Did. Niss. Vit. Abr. l. 6. c. 2. Cum, futuro facinori viam sternens, fratrem in solitudinem trahit, secretis patrocinantibus scelus peragit, iniquissimus pariter, & stultissimus qui ad perpetrandum maximum nefas sufficere sibi credidit, si aspectus vitaret hominum; fratricidium Deo teste facturus. Unde puto, quod hæc in illo jam tunc opinio fuerit, quæ nunc in multis est; Deum terrestria non respicere, & actus scelertorum hominum non videre, Salvianus l. 1. de provid. Dei de Cain.

Non est Deus in conspectu ejus. Ps. 10. 5. Istius nequitie reddita est causa conveniens, quia in conspectu suo non habet Deum. O quàm profunda cœcitas, Deum ante oculos non habere. Nam si ultimum malum creditur, solis lumina non videre; nunquid apud superiores inferna patiuntur, qui auctorem sacri luminis pro sua minimè cœcitate respiciunt. Cassiodorus hic.

Egressus autem servus &c. Matth. 18. 28. Si regem præsentem, omniaque cernentem, cogitasset, tam horridum facinus non patrasset. Ideo conservum suffocat; quia se egressum à Domini præsentia putat. Escobart. 5. Parab. Chr. l. 2. Sect. 2. §. 3.

§. VII.

Peccatum solum est malum.

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccatum Mundi. Joan. 1. 29. S. Bernardus f. de triplici adventu: Joannes B. clamat: *Ecce Agnus Dei &c.* Non dicit, morbos corporis, non molestias carnis; sed peccatum, quod est morbus animæ, & corruptio mentis. Poterat & morbos, reliquasque miseras tollere: peccatum enim solum est malum, & comparatione illius aliud nullum, Sylveira hic. q. 8.

Tentatum per omnia pro similitudine absque peccato. Hebr. 4. 15. q. d. passus similiter, ac nos patimur, dolores, labores, famem, sitim, pro similitudine, id est, quæ tamen omnia similitudinem habent mali: quia solum peccatum malum; reliqua solum specietenus malæ. Pinna in Eccl. Ethol. 89.

Scimus, nos lædi posse à nemine, nisiprehendamus in sceleribus, aut maleficiis: occidere potestis, lædere non item. S. Iustinus M. Apol. 2. pro Christianis ad Antoninum Pium.

Jam non novimus Deum, nisi offendere Deum: nec novimus bonum, nisi promereri Deum; & perducere ad illa, quæ promittit. Quid illa bona Mundi hujus, & mala Mundi hujus. Indifferenter habeamus: quia jam suscepti ab utero matris nostræ indifferenter ea habentes dicimus: *sicut tenebra ejus, ita & lumen ejus.* Ps. 138. 12. Nec felicitas hujus sæculi nos beatos facit, nec adversitas miseros. S. August. in Ps. 138.

Nihil est, quod lædat hominem, nisi solum peccatum: eo autem sublato omnia sunt facilia, explicata, atque tranquilla: quemadmodum, si id adsit, sunt omnia scopuli, tempestates, & naufragia. S. Chrysost. in Ps. 139.

Unum, idque solum, quod infert homini dedecus atque contumeliam, peccatum. Utenim universus orbis te malè tractet contumeliis; modò nè fueris tibi contumeliosus; nullâ afficiere injuriâ, aut dedecore. Proditio tantum est à conscientia pendens. Cave prodas tuam conscientiam; & nemo te prodit. S. Chrysost. in Ps. 44. hom. ad Eutropium, & illud, Ps. 44. Assiste regina.

In Mundo unicum malum est peccatum, S. Chrysost. ep. 1. ad Olympioid.

Malum solum peccatum est: quia creaturæ rationali, præter peccatum, nihil nocere potest. S. Rupertus l. 12. in Joan. 16.

Nihil